

---

**Falcsik Mari****BERTA**

nem voltál vele ennyit amíg élt  
kilépsz s nyomodban ezüstpénz-szeme  
nem pásztáz többé kertnyi semmibe  
de csak kimondod szép csillagnevét  
talán már tényleg érted mit jelent  
no menj s ahol a föld takarja őt  
hajtsd meg fejed a kórakás előtt  
hisz őtőle tudod hogy rossz a rend  
amit növeszt önvédő oltalom  
hogy az ilyen bölcsesség mind avas  
talmi nyugalom páncél cifra vas  
s amit véd: próbálatlan elvhalom  
s hogy ha nem kín teremti nincs öröm  
s az Én szobráról a zörgő babér  
hamar lehullik s még annyit sem ér  
mint elhullajtott kiskutyaköröm  
igen a lelked edzeted vele  
hisz kit szolgált a makacs kis remény  
amivel ült figyelmed peremén  
s e bánat is kit – gondolj csak bele

*(Jelenkor, 2004/12.)*